

וע"כ שפיר אין צמינו שמיטה כלל כיון דגם אגב אמו
 דרי איינו נשחט רק טעמיה היתר בעלמא ולא מטעם
 שמיטה חולם לקושטא דמילתא לעפיד דשריותא דבן
 פקועה הוא מפאת שנחשב הפוכר לנשחט ולא היתר
 גיריח הוא ומנא חמינא לה עתא דאמרי' בתמורה ד"א
 פ"ב כגא מיני' אכ"י מר' יוסף היא שלמים וולדה חולין
 ושחטם בפנימ' מהו (פ"י) ששחט בהמת שלמים מעוברת
 בפנימ' והפוכר שבה פ"ח חולין נגון שקדישה חוץ
 מעוברת) מ' ה"ו (העובר) חולין בעורה או לא ח"ל מי
 קרינא ב"י כ' ירחק ממך המקום ונחמת (פ"י) דמאחי קרא
 הוא דילפי' לחסור לשחוט חולין בעורה משום דכתי' כי
 ירחק וגו' ודרשי' ברימוק, מקום אמה וזכא וחי' אמה
 וזכא בקירוב מקום והשתא בהמה זו מי קריין בזה כי
 ירחק וגו' בלא שודרלי לא קריין כהי' שפיר ומכרת
 לשחטם בעורה שמיטה שלמים היא וע"כ כיון שח"א' לו
 לשחוט ברימוק מקום אין עובר על הוולד שבה משום
 שמיטה חבי'ע) עכ"ל הגמ' ומפורש בזה דשריותא דעובר
 בשמיטה אמו היא מפאת שנחשב הפוכר לנשחט דאי
 ימנא דהיתר גיריח הוא שחירתו תורה אכל לא מטעם
 שמיטה ח"כ מאי סלקא דעתך דלכ"י כלל שיטבור אעובר
 משום שמיטה חבי'ע ובה ל"ל לר' יוסף טעמא דמי קרינא
 ב"י כי ירחק וגו' הרי בלא"ה אין כאן שמיטה חבי'ע כלל
 שהרי לא שחט את הפוכר שהיא חולין כלל רק החירו
 פ"י שמיטה האם שהיא קדשים ועל כרחק דשריותא
 דעובר בשמיטה אמו הוא מפאת שנחשב כשחט את
 העובר עלמו וע"כ שפיר חבי'ע כשחט חבי'ע כיון שהעובר
 היא חולין ודריק היטב ב"י רש"י כזורה וכוונא היא בס"ד
 ועוד יש להבאר דריק' שכי' לזה משום ב"ק דע"ה פ"ב
 דתנן ס' דאם נגב בהמה ומכרה אפי' חוץ מאחד ממנה
 שבה פסור מר' וה' משום דכתי' מכירת כולה בלי שיעור
 וכשי' החסן נגמ' מכרה חוץ מעוברת מהו אליבא דמר' ד
 עובר ירך אמו הוא לא תיבעי לך דוודאי חשיב שיעור כי
 חבי'ע לך אליבא דמר' דעובר לאו ירך אמו היא מוכר כיו
 ללאו ירך אמו הוא לא"ה שיעור או דילמא כיון דלריך
 (העובר לאם) לאשתרוי' בדהם בשמיטה כמאן
 דשייר בגופה דמי עכ"ל הגמ' ומוכח גם מזה להדיא
 דהיתר בן פקועה מטעם שמיטה הוא שנחשב העובר
 כנשחט מדכתי' למימר דהעובר חשיב שיעור מפאת שיתר
 עם האם שמיטה הוא דדבר היתר בשמיטה חשיב שיעור
 לגבי מכירה שיינו משום דכתי' וטעמא או מכר ונשי'
 מכירה דומי' דקרינא וכמובחר בסוגי' דביק' שם עשיה
 וא"כ על כרחק שהעובר נחשב כטעמא פ"י שמיטה האם
 והוא בכלל וטעמו וע"כ חשיב ג"כ שיעור לגבי מכירה ודריק
 היטב וגם זה נכון בס"ד ועוד מאלתי מפורש כן דשריותא
 דבן פקועה היא מטעם שנחשב כשחט את העובר והוא
 כפי' הר"ש"ם מפי' שם פ"ב מ"א ח"א חלה דלפיני' התם
 ר' אליעזר ורבנן בפרה מעוברת דר"א משחזר וכוונתם
 פוסלין וכ' הוא ז"ל בטעם מחלקות דר"א לטעמי' אזיל
 דס"ל בעלמא דעובר ירך אמו הוא והוי בגופה דפרה
 ורבנן ק"ל עובר לאו ירך אמו היא וחשיב כשחט שמי'
 פרות וכו' עכ"ל ומבואר להדיא דעובר ככתי' אמו חשיב
 בשמיטה אם כשחט את העובר וע"כ לרבנן דעובר לאו
 ירך אמו הוא והוי הפוכר פרה שלמי פ"ב כשחוט
 פרה מעוברת חשיב בזה כשחוט פרה פרות דשריותא
 פסולה מדרשא דשחט אותה ולא אותה ואת מכתרה
 וכמבואר בחולין רפ"ב ושבו רלתי שממקור הפנין ג"כ
 מוכח כן דנחשב כשחט את הפוכר עלמו פיין היטב
 בחולין דע"ד פ"ב מהו לפדות בכן פקועה וכו' ושם דפ"ה
 פ"ב ברשי' ד"ה אין לו תקנה וכתודיה בן פקועה פ"ש
 ותנן ויש לרזן פוד הרבה הפנין זה וכאמי' כתי' רק
 ללפי' :

וע"י שמיטה אמו הרי אינו נחשב זכוח רק היתר בעלמא
 הוא וכינ"ל פ"כ לית ב"י כמתי אמו עשה דשמינו זכוח
 דכתי' דשיך ב"י וזכחה בשמיטה פלמו פכ"ז ח"א שיאסר
 מכה אינו זכוח כיון שי' לו היתר שלא פ"י וזכחה דהיינו
 פ"י שמיטה אמו ואינו ריך' להיות זכוח כדוקא ודריק
 היטב :

דריק' מה שנכתבו דהיתר בן פקועה אינו מפאת
 שנחשב הפוכר לנשחט פ"י שמיטה האם רק
 היתר בעלמא הוא שהתירו תורה לכאורה יש רל"י לזה
 ממה שמוחר גם כנמנא מת דמתי אמו דלא שייך ב"י
 חו שמיטה כלל כיון שמת מקורם וכבר נאסר משום
 נכילה ועל כרחק דהיתר גיריח הוא שהתירה תורה כל
 הנמנא בה ואפי' איסור נכילה ועל כן גם ב"ב ע"י ח'
 הנמנא בה שפיר נראה דאין טעם האיתר מפאת שנחשב
 הפוכר לנשחט רק ששמיטה האם מתרת את הפוכר
 אמה' שבו היתר גיריח כמו שמתרת בהמת את האיסור
 נכילה דאין שום סברה לתלק בייחיה כיון דתריייהו מחד
 קרא ילפי' להו מקרא דכל בבהמה תאכלו ועוד שהרי
 ב"ב ע"י ח' פלמו מלינו שהיא מתרת את האיסור שבו
 שהרי אפי' בן ט' חי עריפה הנמנא לה גמי שרי ולא
 ג"כ איסור טריפה היתר בו הרי אינו מפאת שנחשב
 כנשחט שהרי לא עדיף שמיטה פ"י האם משמיטה בהמה
 בעלמא שאין השמיטה מתרה איסור טריפה ועל כרחק
 דהיתר גיריח הוא מה ששמיטה אמו מתרת איסור
 טריפה שבו וא"כ מניין לנו לתלק בין איסור טריפה שבו
 לאיסור אמה' שבו ולומר דאיסור אמה' אין שמיטה אמו
 מתרת היתר גיריח רק שנחשבת שמיטה אמו ככילו שחט
 גם את הפוכר בלא"ה י"ל דטעם היתר לפי שנחשב
 הפוכר כחלק ממנה וכאחד מאיברי' וע"כ גם כמת וגם
 בעריפה שפיר שרי דלא שייך מיתה וטריפות באבר אחד
 רק כגליות של בהמה דאפי' באבר המדולדל כבהמה
 שאין בו חיות קי"ל דאין שמיטה עושה יסול ויתר האבר
 פ"י שמיטה הבהמה וכ"ס העובר שנחשב כאחד מאיברי'
 הממוברים על דאין שייך ב"י מיתה וגם שריפות לא
 שייך ב"י מפאת שנחשב ב"י לאבר של בהמה דאפי' בחי'
 חיוח הוא פלוגתא בחולין דל"ב פ"ב ח' שייך טריפות פ"ש
 וע"כ גם בשמיטה האם שפיר נחשב הפוכר לנשחט כלל
 שאר איברי' ואפי' למ"ד דעובר לאו ירך אמו היא עכ"ז
 לפנין שריותא דבן פקועה י"ל דלפרט זהו גינתה תורה
 דהוא ירך אמו ונחשב כחלק ממנה וכינ"ל ופ"י ביהמ"ט
 אלגז"י בכוונת פ"א חות ב' שחסמקא חי מלב פקועה
 חשיבא חלב שמוטה לענין בבי' עשיה והנה זה ג"כ
 תלוי כספק הכי"ל דאם היתר בן פקועה היא מפאת
 שנחשב כשחוט ח"כ הרי אכלב היא חלב שמוטה ואם
 היתרו היתר בעלמא הוא ואינו נחשב לשחוט כלל או
 שפיר מלכו כלל חלב חי' דעלמא וספיר אוסר כבבי' ופ"י ח'
 בחולין דע"ד פ"א רלמתי' דתנן דבן שמונה חי' אין
 שמיטה מעטרותו לפי שאין צמינו שמיטה פריך צמי'
 והתני' בן שמונה חי' יוכיח שאפי' שי' צמינו שמיטה וכו'
 א"ר כהנא יש צמינו שמיטה אגב אמו ומנא דידן מינא
 דאמי' לא פריך שכי"ל הגמ' ונריך להבין בלחיה סברה
 מחלק המשנה והברייתא הכי"ל דהנריחא סוברת דבן שמונה
 חי' חשיב יש צמינו שמיטה הכוליל וכו' שמיטה
 אגב אמו ואינו המשנה סוברת דלא חשיב יש צמינו
 שמיטה מפאת השמיטה אגב אמו ולפתי' י"ל דלפיני'
 כספק הכי"ל אם היתר בן פקועה הוא מפאת שנחשב
 העובר לנשחט פ"י שמיטה האם ח"ד היתר גיריח הוא
 דהנרייתא סוברת דהיתר מפאת שנחשב הפוכר לנשחט
 וע"כ שפיר חשיב יש צמינו שמיטה אגב אמו אכל המשנה
 סוברת דרק היתר בעלמא הוא ולא מפאת שנחשב כשחוט